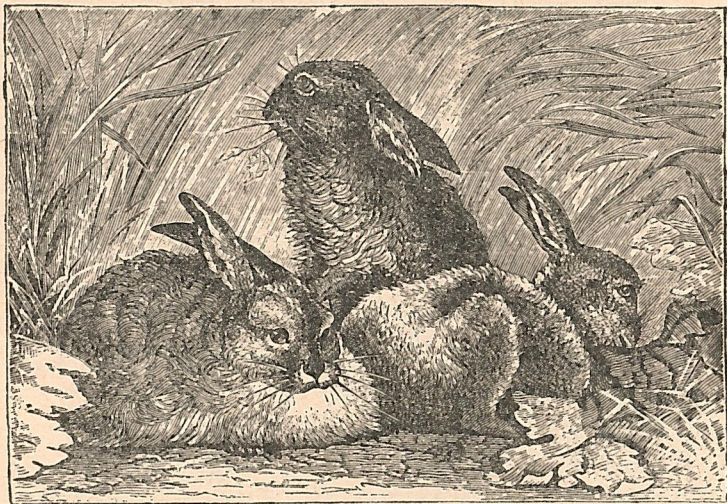

ГОД. II.

Звѣтулка

КН. III.

ЗАЙЧЕ.

Сиво зайченце побѣгна
Въ хресталака,
Въ китна трѣнка то си легна
И заплака:

„Азъ съмъ малко, срамежливо
„Охъ, горкана . . .
„Накждѣ таквозъ страховливо
„Да се дѣна? . . .

„Щомъ трѣвица да пошавне,
„Азъ се спирамъ,
„А пѣкъ куче ако лавне,
„Охъ . . . примирамъ! . . .

„Щомъ нагорѣ бѣгамъ, бързо,
„Лесно бѣгамъ.
„Но надолу като топка
„Се търкалямъ . . .“

В. Ив. Стояновъ.